

odločno katoliške kadidate. Mnogi trdè, da so gališki skofje ta list izdali na ljubav poljskim plemenitašem.

Vnanje države.

Rim. V ponedeljek so vsprejeli papež 30 odličnih katoliških Koptov iz Egipta, ki so se sv. očetu zahvalili za okrožnico. Papež so jim naznanili, da bodo ustanovili dve novi škofiji v Koptih.

Italijansko. Dne 20. septembra ostaneta od poslanikov samo angleški in nemški v Rimu. Ali so papež Angležem in Nemcem kaj hudega storili? Ne! — V Rimu imajo te dni shod italijanski telovadci; prišlo je tudi več nemških »turnerjev«.

Francosko. Ravnatelj in oba svetovalca francoske južne železnice so oproščeni. Ali pa tudi pred Bogom? — Ob nemški meji so bile velikanske vojaške vaje. Udeležil se jih je tudi ruski general Dragomirov v imenu carja.

Nemško. Tudi pruski Poljaki niso hoteli slaviti 25letnice Sedana. Sedaj jih nemški listi hudo napadajo ter pozivajo vlado, naj ukrene, da bodo Poljaki znaprej izključeni od državnih služeb. Ali pa tudi od državnih dolžnostij?

Rusko. Prihodnje leto meseca maja se bode dal car kronati v Moskvi. K temu vabi že zdaj one vladarske rodbine, s katerimi je v sorodstvu, pa tudi predsednika francoske republika, Faureja.

Bolgarsko. Ministerski predsednik, Stojlov, je poslal vsem prefektom ali okrajnim glavarjem pismo, v katerem jih pozivlje, naj mu naznanijo, kako bi se dala sedanja volilna pravica najbolje in najpravičneje predrugačiti. Že prihodnje sobranje bode o tem sklepalo.

Srbsko. Liberalci so imeli oni dan v Belemgradu shod. Zborovalci so proglasili bivšega regenta Rističa za strankarskega vodjo in so mu tudi izročili predsedstvo. Nato je Ristič govoril o sedanjih razmerah na Balkanu.

Špansko. Ustaja na Kubi napravlja vladi vedno več skrbi. Drugi mesec zopet tje pošlje 25tisoč vojakov. Tudi je že pripravljen večji odlelek brodovja. To vse stane veliko denarja; pa prav se zgodi Špancem, ki so do zdaj Kubance le drli! Kdor ima dolžnosti, naj ima tudi pravice!

Za poduk in kratek čas.

Mihaelu Srncu v spomin.

(Konec.)

Rajnik je bil velik dobrotnik cerkev. Mnoga leta od 1874. do 1887. je bil ključar farne cerkve v Rušah, in s tem storil mnogo v čast božjo. Zaradi mnogih opravil se je odpovedal tej časti, toda pri cerkvi na ruškem pokopališču je ostal ključar do svoje smrti. Ves ta čas od 1873 do 1895 je to cerkvico čisto sam oskrboval; dal je pokriti cerkev in zvonik, skrbel za svečavo in perilo, kupil novo mašno knjigo in plašče, dal večkrat orglje popraviti, oskrboval službo božjo in tako zelo mnogo žrtvoval za to cerkvico. Tudi pri jako lični cerkvi na Smolniku, katero je zidal rajni Luka Hleb, je bil poleg njega Marolt največji dobrotnik. Sploh, kedar se je pobiralo za cerkvene potrebe, bil je Marolt med prvimi, ki je z obilnim darom prihitel na pomoč.

Kot veren kristjan je bil rajnik poseben prijatelj in dobrotnik duhovnikov, ter pogostno zatrjeval: »Kar sem dal duhovnikom, mi je Bog vse obilno povrnil«. Čeprav do vsakega gostoljuben, je vendar posebno rad duhovnike sprejemal v svoji hiši in je večkrat rekel, da ga posebno veseli, če ga obiše kak duhovnik. Ne le

domače duhovnike, temveč tudi tuje je rad vabil na svoj dom. Da, l. 1883. je celo bogoslovce mariborske povabil, da naj pridejo pri majnikovem izletu na njegov dom, ter jih je vse, okrog 50, lepo pogostil. Zato je bil znan mnogim duhovnikom naše škofije in gotovo mnogi gospodje, prebravši te vrstice, ga bodo v pobožni molitvi priporočili usmiljenemu Bogu. Bil je Marolt tudi sicer velik dobrotnik duhovnikov. Posebno domači kaplani so imeli v njem blagega dobrotnika. Omenim naj le, da jih je poleg drugih dobrot skozi trideset let brezplačno oskrboval z vsemi drvami, kar so jih potrebovali. Zato so tudi k njegovemu pogrebu prišli 4 bivši ruški kaplani, izkazat mu svojo hvaležnost in ljubezen.

Še nekaj naj omenim, kar tudi znači rajnika globoko pobožnost. Kakor vsakega vernega kristjana, vleklo je tudi njega srce tje v središče sv. cerkve, v Rim, kjer stolujejo poglavar sv. cerkve. Ko so l. 1881. potovali Slovani v Rim, zahvalit se sv. očetu, da so z okrožnico »Grande munus« tako počastili slovanske rodove, pridružil se jim je tudi rajni Marolt. Obiskal je razne najznamenitejše božje poti na Laškem, molil na grobu sv. Petra in imel tudi srečo, videti sv. očeta Leona XIII. O, kako mu je vselej veselja zazarelo oko in se mu nasmejnila lica, kadar je začel pripovedovati o tej svoji poti! S posebnim veseljem je pravil, da so ga sv. oče celo za ramo prijeli in ogovorili z besedami: »Robustus agricola«. — Krepak kmetovalec! — Dosti lepega bi še imel povedati o rajnem Maroltu, toda hiteti moram h koncu in hočem le še nekaj povedati o njegovi boleznin in smrti. Kakoršno življenje, takšna smrt — uresničilo se je tudi pri njem. Lepo je bilo njegovo življenje, lepa tudi njegova smrt. Bil je rajnik velike, močne postave. Kdor ga je videl pred boleznijo, menil je, da bo še mnogo let učakal. Toda pred par leti je začel bolehati in ni bilo več pomoči. Lani v jeseni ga je posebno hudo napadla bolezen in od tedaj so njegove moči pešale. Žlasti hudo ga je mučila bolezen od letošnje velike noči sem. V tem času je kaj veliko trpel. Če si ga videl, nehoté si se spomnil pravičnega Joba v njegovih bolečinah. Toda rajnik je vse voljno prenašal. S prvega je sicer včasih potožil, da mu je težko, ker ne more več za to in ono poskrbeti, pa pozneje je vse izročil v roke božje in le rekel: »Naj se zgodi volja božja!« Tolažbe in moči v hudi boleznin je dobival v molitvi in večkratnem prejemanju sv. zakramentov. In tako je ves udan v voljo božjo zatisnil oči v nedeljo 25. avgusta ob drugi uri zjutraj.

Kako je rajnega Mihaela Srncu vse spoštovalo in ljubilo, pokazal je njegov pogreb dne 27. avgusta. Spremilo ga je k zadnjemu počitku sedem gg. duhovnikov, šolska mladina s svojimi gg. učitelji in lahko rečem, cela ruška župnija. Tudi iz sosednih župnij jih je prišlo mnogo, izkazat mu zadnjo čast, da celo več odličnih gospodov iz Maribora, med katerimi smo opazili državnega poslanca Fr. Robiča in deželnega poslanca dr. Radaja. Domači gospod župnik so mu spregovorili na grobu ganljive besede v slovo, pevci pa so mu zapeli dve žalostinki.

In sedaj se moramo, čeprav nam trga srce, posloviti se od Tebe, dragi Marolt! V naši žalosti nas le tolažijo besede sv. pisma: »Blagor mrtvim, ki v Gospodu umrjejo; odslej naj počivajo od svojega truda, zakaj njih dela g'edo za njimi«. Veliko dobrega si storil v svojem življenju, gotovo ti je sedaj Gospod usmiljen sodnik in obilen plačnik. Počivaj v miru!

A. C.

Smešnica. Janezek, slab učenec, reče neko jutro materi: »Mati, danes mi prav debele hlače oblecite; danes dobimo šolska naznanila!«